THE WALL

Εφημερίδα της Νεολαίας Ενάντια στον Εθνικισμό — YRE

Τιμή: £0.30
Τιμή ενίσχυσης: £1

Τεύχος 2
Ιανουάριος — Φεβρουάριος
2005

ΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΚΙ ΕΜΕΙΣ

Αυτό που ακούμε από τους δασκάλους και τους καθηγητές μας και τα 12 χρόνια που είμαστε στα θρανία, είναι πως το σχολείο είναι το 2ο μας σπίτι. Η προσωπική μου άποψη; Το σχολείο μόνο 2ο μας σπίτι δεν είναι. Γιατί; Λοιπόν, από πού να αρχίσω; Από τους καθηγητές που οι περισσότεροι έρχονται στην τάξη και ξέρουν από πριν ποιους να «πετάξουν» έξω; Που μπαίνουν στην τάξη με βλέμμα δικτάτορα και ξεκινούν να βρίζουν τους μαθητές λες και είναι τα μεγαλύτερα αποβράσματα της κοινωνίας; Που δεν χάνουν ευκαιρία να μειώσουν τους μαθητές και να τους κάνουν ψυχολογικό πόλεμο καθημερινά; Και αν δεν έχουν αυτό το βλέμμα, έχουν το βλέμμα κάποιου που εκτελεί καταναγκαστικά έργα, λες και για τους μαθητές που ξυπνούν από τις 6:30 για να έρχονται στο σχολείο για 6 ώρες μάθημα είναι ό,τι καλύτερο. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, έχουν και την απαίτηση να τους σεβόμαστε, ενώ οι ίδιοι δεν δείχνουν ανάλογο σεβασμό σε εμάς! Νομίζουν πως επειδή είναι καθηγητές, δικαιούνται να διοικούν και να ορίζουν τη ζωή των μαθητών, στερώντας τους το δικαίωμα να επιλέξουν το αν θα κάνουν ή όχι κάτι που τους αφορά. Και πέρα από τη συμπεριφορά, σε επίπεδο μαθημάτων, δεν περιμένουν τους μαθητές να κατανοήσουν ένα κεφάλαιο και μετά να προχωρήσουν στο επόμενο. Αν ένας μαθητής τολμήσει να πει πως δεν κατάλαβε κάτι, πέφτουν πάνω του να τον φάνε. Υπάρχουν καθηγητές που δεν συμπεριφέρονται με αυτόν τον τρόπο αλλά είναι η μειοψηφία.

Λοιπόν, εγώ αυτό δεν το ονομάζω το 2ο μου σπίτι, το ονομάζω 12χρονη ποινή προς όλα τα άτομα 6-18 ετών, για το αδίκημα της ύπαρξης...

Ποια είναι τότε η κατάσταση που θα έπρεπε να επικρατεί;

- Οι καθηγητές να προσπαθήσουν να βρουν κοινά σημεία με τους μαθητές, ώστε να αναπτυχθεί μια οικειότητα μεταξύ τους για να γίνει η 45λεπτη συνάντηση πιο ευχάριστη.
- να απλοποιήσουν το μάθημα με τη βοήθεια σκίτσων και γραφικών ή τουλάχιστον με απλοποιημένα τα λόγια του βιβλίου για να τα κατανοούν όλοι οι μαθητές.
- να σκέφτονται αυτό που θα πουν στο μαθητή, προτού ανοίξουν το στόμα τους, για να το εκφράσουν με τρόπο που δεν θα θίξει κανένα.
- να συνειδητοποιήσουν ότι απλώς κατέχουν περισσότερες γνώσεις, στοιχείο που τους κάνει ανώτερους σε γνώση και όχι γενικά ανώτερους ανθρώπους λόγω της ιδιότητάς τους, με όλα τα επακόλουθα αυτής της στάσης.
- να δίνουν ευκαιρίες στους μαθητές να καταλάβουν τα λάθη τους και να βελτιώσουν τη συμπεριφορά τους χωρίς να ενεργούν εκδικητικά.
- να εκπέμπουν αγάπη, καλοσύνη και να δείχνουν ότι τους αρέσει αυτό που κάνουν.

Μυριάνα Χρίστου,
Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λευκωσία

Ρατσισμός ΚΑΙ στα σχολεία;

Φανταστείτε μια τυπική μέρα σ' ένα Γυμνάσιο της Κύπρου. Το κουδούνι χτυπά και οι μαθητές τρέχουν στις τάξεις. Αρχίζει το μάθημα - βάσανο. Βάσανο λόγω του καθηγητή που προκαλεί γενική δυσφορία στην τάξη. Για ποιους λόγους;

Ο καθηγητής αυτός (που μας διδάσκει από την Α΄ τάξη), από την πρώτη μέρα που πάτησε το πόδι του στην τάξη μας, έδειξε τη ρατσιστική του αντίληψη, με ένα υποτιθέμενο χιουμοριστικό σχόλιο για τους μετανάστες μαθητές της τάξης: «Τι το κάναμε εδώ μέσα; Πολυεθνικό τμήμα;». Στις επόμενες σχολικές χρονιές αποδείχτηκε ότι το σχόλιό του δεν ήταν και τόσο χιουμοριστικό. Οι μαθητές από τη Γεωργία θεωρούν το μάθημα ένα συνεχές βασανιστήριο πλέον.

ΤΙ ΤΟ ΚΑΝΑΜΕ ΕΔΩ; ΠΟΛΥΕΘΝΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ;

Οι βαθμοί που τους βάζει; Ε. Η δικαιολογία του: «Δεν προσπαθούν καθόλου, απελπίστηκα πλέον μαζί τους».

Για να προσπαθήσουν όμως οι μαθητές, πρέπει να τους δοθεί κίνητρο, για να αγαπήσουν το μάθημα, και όχι να υπάρχει συνεχής αντιπαράθεση μαζί τους.

Οι προσβολές του, όμως, «εκτοξεύονται» κι αλλού. Η εκδίκησή του ενάντια σε μαθητή που τόλμησε να πει την άποψή του; Μείωση βαθμού. Και η υπόθεση δεν τελειώνει εδώ. Φέτος όχι μόνο έκανε κυριολεκτικά δύσκολη τη ζωή σε μαθητές από άλλες χώρες, αλλά και μείωσε δυστυχώς όχι μόνο τον πιο πάνω μαθητή αλλά κι ακόμα ένα παιδί που τόλμησε να εκφράσει γνώμη, αποκαλώντας τον ως την καλύτερη ΜΑΘΗΤΡΙΑ (!) της τάξης. Ακόμα, αποκάλεσε μια μαθήτρια χοντρή, προκαλώντας τις κοροϊδίες των υπολοίπων.

Αξίζει να υπάρχουν σήμερα καθηγητές που μειώνουν και καταπατούν τα αισθήματα και την αυτοεκτίμηση των μαθητών; Κατά τη γνώμη μας είναι ΝΤΡΟΠΗ τέτοιοι άνθρωποι να εξακολουθούν να μας διδάσκουν. Δυστυχώς όμως καθηγητές και μη σαν κι αυτόν υπάρχουν πάρα πολλοί. Στο χέρι μας είναι να τους σταματήσουμε.

Χαρά Λαμπριανίδου,
Φώτης Φωτίου,
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

Όπου πάω είμαι ξένος

Ο τίτλος αυτός ανήκει στο κείμενο που έγραψε ένας συμμαθητής μου στο περιοδικό του σχολείου. Ο ίδιος είναι Πόντιος και λέει ότι σε όποια χώρα πάει ο κόσμος δεν τους θέλει και τους θεωρεί ξένους. Αυτό το κείμενο μας το ανάφερε ο καθηγητής την ώρα της ιστορίας όταν κάναμε για τους διωγμούς των Ποντίων στην Τουρκία. Η απάντηση των άλλων ήταν «δεν μας ενδιαφέρει τι τους έκαναν, πάντως εδώ να μην πατήσουν, να φύγουν όλοι». Η «συζήτηση» συνεχίστηκε για τους μαύρους και για τους Κινέζους και γενικά για όλες τις φυλές του κόσμου που ήρθαν στην Κύπρο. Όλη η τάξη εκτός από ένα μαθητή, τους αντιμετωπίζει σαν εγκληματίες, βάρβαρους, απολίτιστους. Είναι καταπληκτικό το πόσο γρήγορα ξέχασαν οι Κύπριοι πως πριν λίγα χρόνια ήταν οι ίδιοι πρόσφυγες πολέμου, μετανάστες και θύματα ρατσισμού.

Μυρτώ Αχνιώτη,
Λύκειο Παλλουριώτισσας, Λευκωσία

Λογοκρισία και αυτολογοκρισία

Τα σημερινά σχολεία, παρόλο που θεωρητικά υποστηρίζουν την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας, στην πραγματικότητα καταστέλλουν κάθε διάθεση για ανάπτυξη απόψεων. Αυτό συμβαίνει και στον προφορικό και στον γραπτό λόγο. Οι μαθητές αναγκάζονται να γράφουν εκθέσεις «απόψεων», μέσω του τυποποιημένου σχεδιαγράμματος στο οποίο τα καλά και τα κακά αναγράφονται ήδη και στηρίζονται στην ιδεολογία του κατεστημένου. Σε άλλη περίπτωση η έκθεση είναι λανθασμένη. Ο καθηγητής βαθμολογεί άσχημα κάθε έκθεση που παραθέτει απόψεις αντίθετες από τις δίκες του, ή από αυτές του σχεδιαγράμματος.

Πολλές εκθέσεις έχουν ως θέμα την εθνική ταυτότητα, τη θρησκεία κ.λπ. Οι εκθέσεις αυτές οφείλουν να γραφτούν βάσει των γνωστών αντιλήψεων (δηλ. ζήτω το έθνος, η θρησκεία ...). Οι μαθητές που είναι αντίθετοι προς αυτές τις απόψεις, ή αναγκάζονται να γράψουν ιδέες αντίθετες από τα πιστεύω τους ή να γράψουν τις δικές τους ιδέες και να βαθμολογηθούν άσχημα ή να μην περάσουν τις εξετάσεις. Οι καθηγητές λένε πως βαθμολογούν βάσει της δομής και του λεξιλογίου. Καμιά όμως από τις εκθέσεις των μαθητών που παρουσιάζονται ως οι καλύτερες δεν μιλούν για το δικαίωμα της ανεξιθρησκίας, για την τεράστια περιουσία της εκκλησίας, για τον εθνικισμό και ρατσισμό που παρουσιάζεται στη χώρα μας, ή έστω για τη στολή στα σχολεία.

Άραγε όλοι οι υπόλοιποι που γράφουν για αυτά τα θέματα είναι ανορθόγραφοι, δεν έχει δομή η έκθεση τους, ούτε πλούσιο λεξιλόγιο; Υπάρχει μία άτυπη λογοκρισία και στέρηση ελευθερίας, αλλά και εξώθηση των μαθητών προς αυτολογοκρισία. Αυτό το τελευταίο είναι το χειρότερο που μπορεί να προσφέρει η παιδεία στην κοινωνία, και είναι αυτό που συμβαίνει στην κυπριακή κοινωνία. Ενώ θεωρητικά υπάρχει ένα πλαίσιο πλουραλιστικό, κόμματα και ΜΜΕ, κυριαρχεί σχεδόν απόλυτα μια πληκτική ομοφωνία.

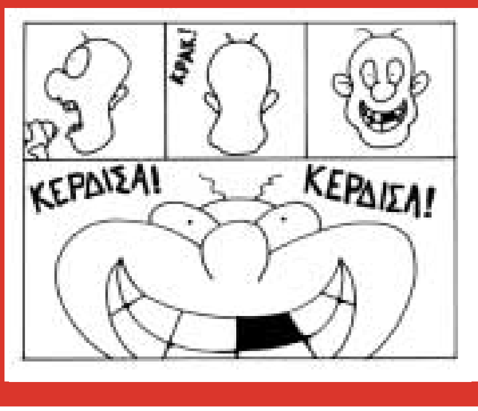
Μυρτώ Αχνιώτη,
Λύκειο Παλλουριώτισσας, Λευκωσία

ΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ - ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑ

Η διαχείριση των σχολικών καντινών δίνεται σε ιδιώτες μετά από προκήρυξη προσφορών. Άρα, όποιος ιδιώτης προσφέρει περισσότερα λεφτά κάθε μήνα, αναλαμβάνει τη λειτουργία της καντίνας του σχολείου. Αφού πληρώνει τόσα πολλά, για να έχει κι αυτός το κέρδος του, επιβαρύνονται οι τσέπες μας και τα στομάχια μας. Πώς γίνεται αυτό;

Οι πρόνοιες που υπάρχουν για έλεγχο των σχολικών καντινών δεν εφαρμόζονται σχεδόν ποτέ κι έτσι, είναι ελεύθεροι να χρεώνουν άλλες τιμές από αυτές του τιμοκαταλόγου και να προμηθεύονται τα (κακής ποιότητας) τρόφιμα από όπου θέλουν.

Ενώ υπάρχουν συχνά παράπονα από μαθητές, δεν λαμβάνονται καθόλου μέτρα. Τα παράπονα έχουν να κάνουν με διάφορα αντικείμενα που «ανακαλύπτονται» κατά και ρούς μέσα στα σάντουιτς. **Χαρακτηριστικά, ένας «τυχερός» μαθητής, μετά από «ευγενική προσφορά» της καντίνας, κατάφερε να είναι ο μοναδικός από τους 500 μαθητές που βρήκε κέρμα των 5 σεντ μέσα στο σάντουίτς του! Ζήτω ο τυχερός της χρονιάς!**

Όσο αστεία κι αν φαίνονται τα πράγματα, πρέπει ν' αλλάξουν. Οι καντίνες δεν θα πρέπει να είναι στα χέρια των ιδιωτών, αλλά να τις διαχειρίζονται άτομα που ανήκουν στο προσωπικό του σχολείου. Η ποιότητα και οι τιμές των προϊόντων που διατίθενται, θα πρέπει να καθορίζονται και να ελέγχονται από επιτροπές στις οποίες να υπάρχει ισότιμη συμμετοχή εκπαιδευτικών, γονέων και μαθητών.

Αγιάννης Χριστοφίδης Κουτσαβάκης,
Παγκύπριο Γυμνάσιο, Λευκωσία

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΣΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Στα σχολεία η θρησκευτική προπαγάνδα που γίνεται, είναι τόσο εμφανής που καταντά για τον άλλον (τον μαθητή) αμηχανία κι αμέσως μετά ενόχληση.

Ένα πράγμα που είναι σκέτη καταπίεση είναι η υποχρεωτική πρωινή προσευχή. Μία μέρα ένας μαθητής δεν σηκώθηκε να πει την προσευχή με τα άλλα παιδιά. Ο καθηγητής του έβαλε τις φωνές και ο μαθητής αναγκάστηκε να την πει.

Το μάθημα των θρησκευτικών είναι υποχρεωτικό για όλους τους μαθητές. Υπάρχει η δυνατότητα απαλλαγής μετά από αίτηση του γονέα, χωρίς όμως να προσφέρεται στη θέση του κάποιο άλλο μάθημα. Επίσης, αν κάποιος μαθητής πάρει απαλλαγή από το μάθημα των θρησκευτικών στιγματίζεται από την τάξη και τους καθηγητές.

Μας λένε ότι οι ορθόδοξοι είναι καλύτεροι από τους καθολικούς κι αμέσως μετά ότι ο χριστιανισμός (ορθόδοξοι και καθολικοί μαζί), είναι η καλύτερη θρησκεία. Αυτό σε μια χώρα που θέλει να ονομάζεται δημοκρατική, πολιτισμένη κτλ, αν μη τι άλλο, δεν βοηθά καθόλου στην αναγνώριση, αποδοχή και σεβασμό της διαφορετικότητας. Ιδιαίτερα στα σημερινά σχολεία, όπου φοιτούν όλο και περισσότεροι μαθητές που δεν ανήκουν στο ορθόδοξο δόγμα.

Οι μαθητές παρακολουθούν τακτικούς εκκλησιασμούς (μόνο ορθόδοξους), σε σχολεία της Κύπρου υπάρχουν στα προαύλιά τους ορθόδοξα εκκλησάκια, στις αίθουσες υπάρχουν θρησκευτικά σύμβολα. Για να είναι δίκαια τα πράγματα, θα πρέπει ή να έχουν όλοι το δικαίωμα ίσης θρησκευτικής μεταχείρισης στα σχολεία τους ή να απουσιάζει εντελώς το θρησκευτικό στοιχείο από τα σχολεία (δηλ. οι προσευχές, οι ναοί, οι εκκλησιασμοί και τα θρησκευτικά σύμβολα).

Το μάθημα των θρησκευτικών θα πρέπει να αλλάξει και να γίνει μάθημα θρησκειολογίας, όπου να μαθαίνουμε για όλες τις θρησκείες. Επίσης, θα πρέπει να είναι προαιρετικό και οι μαθητές που δεν το επιλέγουν να έχουν δικαίωμα να επιλέξουν στη θέση του κάποιο άλλο μάθημα.

Η θρησκευτική προπαγάνδα δεν περνά απαρατήρητη. Όσο παλεύουμε για δημοκρατικά σχολεία, με ελευθερία στην έκφραση και αποδοχή και σεβασμό στη διαφορετικότητα, άλλο τόσο θα παλεύουμε και για ίση θρησκευτική μεταχείριση στα σχολεία.

Ήβη Γιασμίν Παγιάτσου,
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΣΤΟΛΗΣ

Γιατί υπάρχει στολή στα κυπριακά σχολεία; Κάποιοι θεωρούν ότι μέσα από την ομοιομορφία δεν προβάλλονται οι ταξικές διαφορές, άρα δεν ξεχωρίζουν οι πλούσιοι από τους φτωχούς και παράλληλα η στολή κάνει τους μαθητές πειθαρχημένους και υπάκουους.

Πέρα από τη στέρηση της ελεύθερης ενδυματολογικής έκφρασης, όλο αυτό το κλίμα συχνά οδηγεί σε αυθαιρεσίες και προσβολές από μερίδα καθηγητών στους μαθητές. Έτσι γινόμαστε συχνά μάρτυρες σε σχόλια του τύπου «έτσι χοντρή που είσαι τι την θες την κοντή φούστα» και αποβολές γιατί το πουκάμισο είναι έξω από το παντελόνι ή το σακάκι είναι επενδυμένο με χρώμα εκτός στολής.

Σε παρέμβαση που κάναμε με την προκήρυξή μας για τη μαθητική στολή, λάβαμε θετικά μηνύματα και ανταπόκριση από τους μαθητές. Έτσι, πήραμε την πρωτοβουλία για μια εκστρατεία με στόχο να μαζευτούν υπογραφές συμπαράστασης στο αίτημα για την άμεση κατάργηση της μαθητικής στολής.

Η εκστρατεία αυτή πήρε τεράστιες διαστάσεις μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. **Μέσα σε 2 μέρες μαζεύτηκαν 800 υπογραφές μόνο στη Λευκωσία.** Στο μάζεμα υπογραφών συμμετείχε μια πολύ μικρή ομάδα μαθητών, μέλη της οργάνωσης, αλλά και μη μέλη που συμφωνούν με την κατάργηση της στολής. Χαρακτηριστικός ήταν ο ενθουσιασμός μαθητών που όχι μόνο υπέγραφαν, αλλά και αναλάμβαναν να φωτοτυπήσουν το υλικό και να το διακινήσουν στο σχολείο τους.

Αυτή την στιγμή οι υπογραφές ξεπερνούν τις 1200. Είναι πολύ θετικό ότι υπέγραψαν όχι μόνο μαθητές, αλλά και γονείς, εργαζόμενοι γενικότερα, καθώς και εκπαιδευτικοί.

Στα πλαίσια αυτής της εκστρατείας, φάνηκε και η «άπλετη δημοκρατία» που υπάρχει στα σχολεία. Μαθητής γυμνασίου που μάζευε στο σχολείο του υπογραφές, κατηγορήθηκε από τη διεύθυνση για υποκίνηση και ανταρσία, ενώ μερικοί συμμαθητές του, φοβούμενοι να μην τιμωρηθούν, έσκισαν ένα φύλλο με υπογραφές (μαθαίνοντας από μικροί να φοβούνται να εκφράζουν ελεύθερα την άποψή τους).

Ήδη το κίνημα έχει πετύχει μια μικρή πρώτη νίκη: τα μέτρα χαλάρωσης που εξήγγειλε τα υπουργείο Παιδείας. Αν η πολύ μικρή ομάδα μαθητών που μάζευε υπογραφές επεκταθεί, με δημιουργία επιτροπών σε σχολεία και σε γειτονιές που θα στηρίζουν την εκστρατεία, το κίνημα θα έχει οργάνωση και μαζικότητα και θα είναι σίγουρα νικηφόρο.

Είναι στο χέρι μας να συνεχίσουμε να παλεύουμε για τον τελικό στόχο και για δημοκρατικά και ελεύθερα σχολεία!

Χριστίνα Παναγή,
Λευκωσία

"ΧΑΛΑΡΑ" ΜΕ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗ = ΑΛΛΑΞΕ Ο ΜΑΝΟΛΙΟΣ ΚΙ ΕΒΑΛΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΑΛΛΙΩΣ!

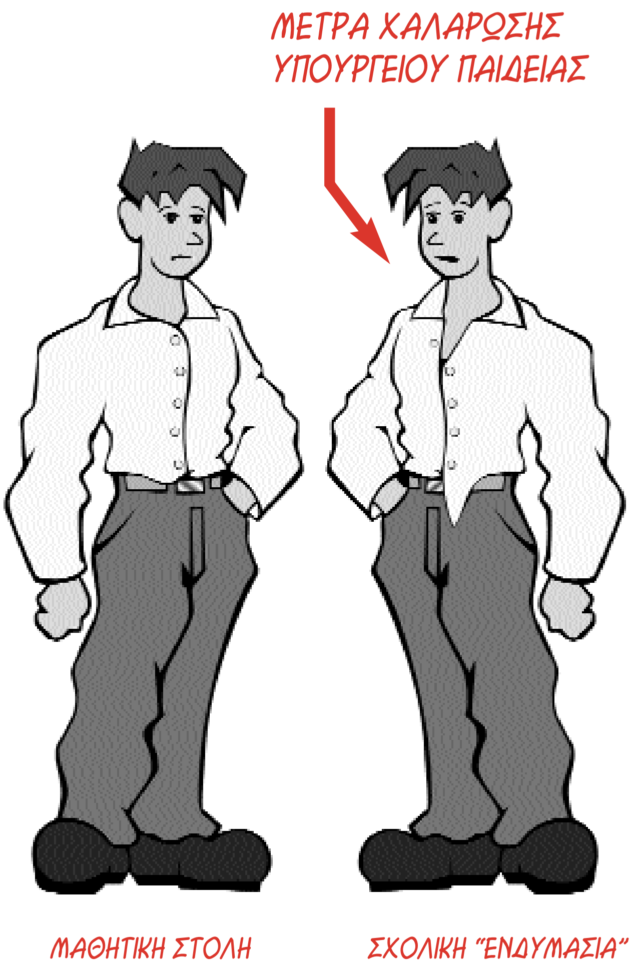
Με πρόσφατη εγκύκλιό του, το Υπουργείο Παιδείας ζητά από τις διευθύνσεις των σχολείων να είναι πιο «χαλαρές» ως προς τις ποινές που επιβάλλουν στους μαθητές τους για την υποχρεωτική στολή των δημόσιων κυπριακών σχολείων. Παράλληλα, με τους κανονισμούς για την παιδεία που θα ψηφιστούν τον Ιανουάριο, προβλέπεται αντικατάσταση του όρου «στολή» με τον όρο «ενδυμασία». Δηλαδή, **άλλαξε ο Μανολιός κι έβαλε τα ρούχα του αλλιώς.**

Πέρα από την αλλαγή της ορολογίας, με τα μέτρα αυτά δεν αλλάζει τίποτα από τη σημερινή κατάσταση στα σχολεία. Είναι ανεπαρκή, επιφανειακά και στην ουσία δεν λύνουν το πρόβλημα της ανελευθερίας και της έλλειψης δημοκρατίας που επικρατεί στα κυπριακά σχολεία, καθώς η στολή αποτελεί ένα μέτρο καταπίεσης της μαθητικής έκφρασης. **Με τα μέτρα αυτά ο θεσμός της στολής παραμένει, απλώς ονομάζεται πλέον «σχολική ενδυμασία» για σκοπούς αποπροσανατολισμού.**

Διάφορες απόψεις που ακούγονται για τον δήθεν προοδευτισμό της στολής και το ότι η διατήρηση της στολής στα κυπριακά σχολεία δείχνει το δρόμο στα σχολεία της υπόλοιπης Ευρώπης είναι τουλάχιστον υποκριτικές. Τα σχολεία στην Ευρώπη είχαν στολή και την κατάργησαν, ενώ η Κύπρος παρόλο που θέλει να ονομάζεται «ευρωπαϊκή» χώρα παραμένει οπισθοδρομική. Διάφορες πληροφορίες που κυκλοφορούν ότι δήθεν στην Ελλάδα και την υπόλοιπη Ευρώπη η επανεφαρμογή της σχολικής στολής είναι υπό συζήτηση είναι ψευδείς.

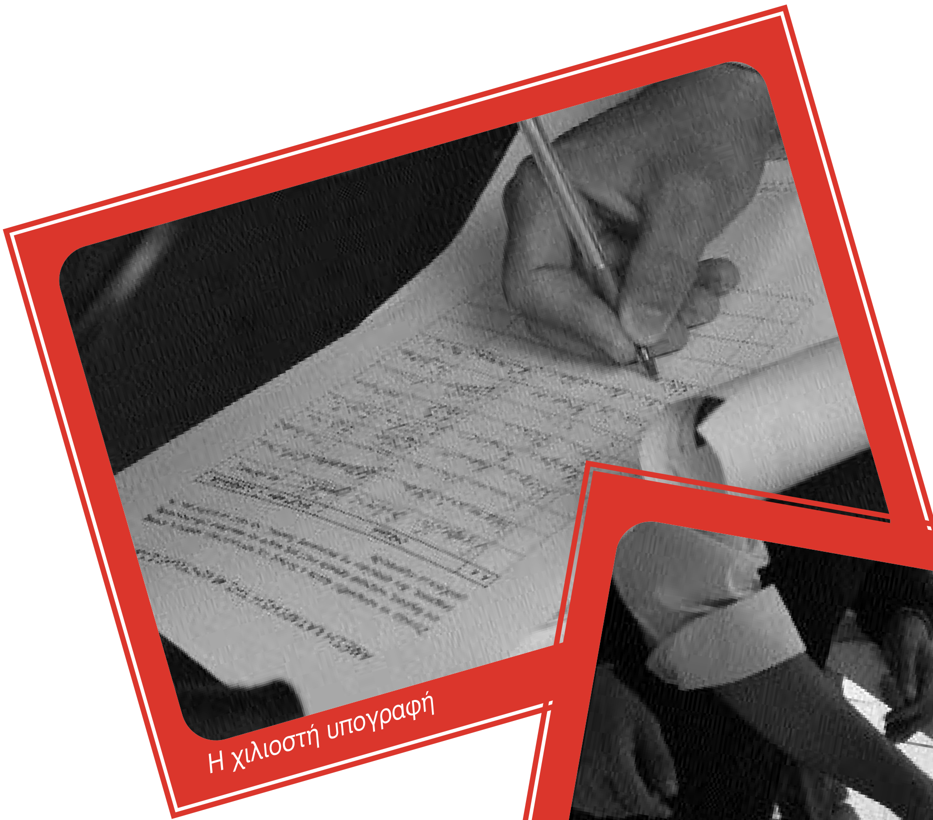
Το πρόβλημα δεν λύνεται με ημίμετρα και προσπάθειες συγκάλυψης ή ωραιοποίησης της υφιστάμενης κατάστασης. Η στολή πρέπει να καταργηθεί και όχι να αλλάξει. Αυτό αποτελεί μαζικό αίτημα των μαθητών όπως φάνηκε και από την απήχηση που είχε η εκστρατεία η οποία άρχισε στα μέσα Νοεμβρίου με μάζεμα υπογραφών, προωθώντας αυτό το αίτημα. Μέσα σε πολύ λίγες μέρες συγκεντρώθηκαν πάνω από 1200 υπογραφές μόνο στη Λευκωσία, με πρωτοβουλία μιας πολύ μικρής ομάδας μαθητών. Με τη συμμετοχή περισσότερων μαθητών, από όσο το δυνατόν περισσότερα σχολεία, ο αγώνας θα πετύχει τον στόχο του.

Αυτό φάνηκε από τα μέτρα χαλάρωσης που έλαβε το Υπουργείο Παιδείας με την εγκύκλιό του. Είναι ένα δείγμα ότι η κυβέρνηση ανησύχησε από το κίνημα των μαθητών για κατάργηση της στολής. Αποτελεί λοιπόν μια πρώτη επιτυχία του κινήματος των μαθητών. Πολύ μακριά όμως από τις ανάγκες για ένα σχολείο ελεύθερο και δημοκρατικό. Γι' αυτό, ο αγώνας θα πρέπει να συνεχιστεί.

Εκστρατεία για κατάργηση της μαθητικής στολής

Φωτογραφίες:
Ρεαλέξης Κουτσαβάκης Χριστοφίδης

Η χιλιοστή υπογραφή

Τα βιβλία έχουν και άλλες χρήσεις!!!

Αντιρατσιστική Συγκέντρωση και Πορεία

Η αντιρατσιστική συγκέντρωση και πορεία διοργανώθηκε από την Κ.Ι.Σ.Α. (Κίνηση για Ισότητα, Στήριξη και Αντιρατσισμό), στις 13 Νοεμβρίου, στα πλαίσια της εβδομάδας ενάντια στο ρατσισμό.

Σ' αυτήν, έλαβε μέρος η οργάνωσή μας με το σύνθημα "Expel racism not migrants", διανέμοντας υλικό με τις θέσεις μας.

Την επόμενη μέρα, στις 14 Νοεμβρίου, διοργανώθηκε το καθιερωμένο πια Festival Rainbow, επίσης από την Κ.Ι.Σ.Α., όπου η οργάνωσή μας δικό της περίπτερο κάνοντας παρέμβαση με το υλικό της.

Ετοιμασία του πανό

Από την αντιρατσιστική πορεία

Φεστιβάλ Rainbow

Παραπαιδεία: αστυνόμευση ή καλύτερο σχολείο;

Η κυβερνητική εκστρατεία για πάταξη της παραπαιδείας με έμφαση στις διώξεις παρανομούντων εκπαιδευτικών που εξαγγέλθηκε τον περασμένο Νοέμβριο, συνεχίζεται δριμύτερη.

Γιατί υπάρχει παραπαιδεία; Αν δυσκολεύεσαι σε ένα μάθημα, αν θες να περάσεις στο πανεπιστήμιο ή να μάθεις μια ξένη γλώσσα, η μόνη οδός είναι τα φροντιστήρια. Η παραπαιδεία υπάρχει, επειδή το εκπαιδευτικό σύστημα έχει αποδειχτεί αναποτελεσματικό.

Η παραπαιδεία, δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με αστυνόμευση και στιγματισμό μερίδας εκπαιδευτικών, παρόλο που κάποιοι εκμεταλλεύονται τη θέση τους για να πλουτίζουν ή φέρονται πιο ευνοϊκά στους μαθητές της τάξης που παρακολουθούν τα απογευματινά τους μαθήματα, κτλ. Με αστυνόμευση, προσπάθησαν και στο παρελθόν να λύσουν το πρόβλημα (εδώ και 30 χρόνια δηλαδή), χωρίς επιτυχία, αφού μια τέτοια αντιμετώπιση είναι μόνο επιφανειακή.

Θα πρέπει να παλέψουμε για ποιοτικό δημόσιο σχολείο, ώστε η παραπαιδεία, και κάθε μορφή ιδιωτικής εκπαίδευσης, να μην χρειάζονται.

Πώς μπορεί να γίνει αυτό;

- Με αλλαγή του υπάρχοντος εξεταστικού συστήματος και αξιολόγηση των μαθητών με εργασίες και παρουσιάσεις στην τάξη.
- Με ελεύθερη πρόσβαση στα πανεπιστήμια, χωρίς αυτή να εξαρτάται από γενικό βαθμό απολυτηρίου ή εισαγωγικές εξετάσεις.
- Με αύξηση των δαπανών της κυβέρνησης για την παιδεία (στο 15% του κρατικού προϋπολογισμού).
- Με διορισμό περισσότερων εκπαιδευτικών, ώστε να γίνεται ενισχυτική διδασκαλία στο σχολείο.
- Με μείωση του αριθμού των μαθητών σε 20 ανά τάξη, που διευκολύνει την παροχή εξατομικευμένης βοήθειας την ώρα του μαθήματος.

Αμαλία Λοϊζίδου,
Λευκωσία

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟ ΤΣΟΥΝΑΜΙ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Πριν από χρόνια, άρχισαν να χτίζονται ξενοδοχειακές μονάδες στα παράλια της Ταϊλάνδης, παρά τις προειδοποιήσεις ότι ένα τσουνάμι θα χτυπούσε μετά από έναν ισχυρό σεισμό!

26/12/2004: Μια προειδοποίηση του τμήματος μετεωρολογίας της Ταϊλάνδης, που ήξερε τι θα ακολουθούσε 1 ώρα πριν το χτύπημα ενός μεγάλου τσουνάμι ύψους 7-10 m, αποσιωπήθηκε από φόβο να πληγεί ο τουρισμός και οι καπιταλιστές επιχειρηματίες να χάσουν από τα κέρδη τους. Ενώ λοιπόν είχαν την δυνατότητα να ειδοποιήσουν τον κόσμο προκειμένου να σώσουν ανθρώπινες ζωές, αυτό δεν έγινε ποτέ!

Μεγάλος ο απολογισμός των νεκρών και των αγνοουμένων: γύρω στους 175,000 νεκροί, 5 εκατομμύρια οι άστεγοι οι οποίοι τώρα έχουν να αντιμετωπίσουν επιδημίες, συμμορίες κλεφτών και βιαστών σοβαρές αρρώστιες (το 1/3 των αρρώστων είναι παιδιά) που απειλούν να μετατραπούν σε επιδημίες!

Ένας εργαζόμενος στο σεισμολογικό γραφείο της Ταϊλάνδης δήλωσε: *«Αν δίναμε την προειδοποίηση και τότε δεν συνέβαινε θα σήμαινε το θάνατο του τουρισμού σε αυτές τις περιοχές».*

Με τον σεισμό αυτό, ο άξονας της γης μετακινήθηκε. Η Ινδονησία μετακινήθηκε 30 μέτρα ΝΔ της Ταϊλάνδης και ο Βόρειος Πόλος μετακινήθηκε 30cm. Άρα, άργησε ... ο «Άγιος Βασίλης» και η Πρωτοχρονιά κατά 0,0000000003 δευτερόλεπτα!!!

Φώτης Φωτίου,
Γυμνάσιο Αγίου Δομετίου, Λευκωσία

Ακροδεξιοί σαμποτάρουν εκδήλωση της Y.R.E. στην Αθήνα

Προκλητική ήταν η στάση διάφορων ακροδεξιών που δραστηριοποιούνται στον Νέο Κόσμο, στην Αθήνα την περίοδο πριν από την αντιρατσιστική εκδήλωση που διοργάνωνε η Y.R.E. Η εκδήλωση με ομιλητές από την αλβανική κοινότητα, το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ και τον Τίμοθυ Άμντουλ – θύμα του ρατσιστή δολοφόνου Π. Καζάκου, θα πραγματοποιούνταν τη Δευτέρα 13/12/04, σε μαγαζί της περιοχής. Την ίδια μέρα τα ξημέρωμα το μαγαζί βρέθηκε καμένο. Το πόρισμα της πυροσβεστικής ήταν ξεκάθαρο: εμπρησμός.

Κατά τη διάρκεια της εκστρατείας για την εκδήλωση, χαρακτηριστική ήταν η συστηματική καταστροφή – ταχύτατη και ολοκληρωτική, των αφισών που διαφήμιζαν τη συζήτηση. Αυτή τους η συμπεριφορά δείχνει το πόσο θρασύδειλοι και αδίστακτοι είναι.

Το προηγούμενο διάστημα είχαν προκληθεί διάφορα επεισόδια σε βάρος των μεταναστών της περιοχής. Την ημέρα της επετείου του Πολυτεχνείου, ακροδεξιοί κυνήγησαν Σύριο μετανάστη και ξυλοκόπησαν τον ίδιο και τον Έλληνα, στο μαγαζί του οποίου προσπάθησε να βρει καταφύγιο. Μετά από αυτό το επεισόδιο, ακολούθησε ο ξυλοδαρμός Κούρδου πρόσφυγα και Έλληνα προοδευτικού πολίτη, που επιχείρησε να διαμαρτυρηθεί.

Τη Δευτέρα 20/12/04 πραγματοποιήθηκε στον Ν. Κόσμο συγκέντρωση διαμαρτυρίας και τοπική πορεία, στην οποία συμμετείχαν η Y.R.E. και το ΕΚΦ, σαν απάντηση στις προκλήσεις των ακροδεξιών που δρουν ανενόχλητοι. Θα πρέπει να υπάρξουν κι άλλες κινητοποιήσεις με τη συμμετοχή όλων μας ώστε να εμποδίσουμε τους νεοφασίστες να τρομοκρατούν ολόκληρη περιοχή.

Αυτό που πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας είναι ότι ο στόχος των ακροδεξιών οργανώσεων δεν είναι μόνο οι μετανάστες, από εκεί απλώς ξεκινούν. Στόχος τους είναι η πάταξη κάθε δημοκρατικού δικαιώματος, κάθε ιδέας και αντίληψης διαφορετικής από τη δική τους. Κι επειδή στην Ελλάδα έχουμε βιώσει έντονα το φασισμό, πρέπει να εμποδίσουμε την ανάπτυξή του. Η κοινωνία που ονειρεύονται, είναι αυτή στην οποία οι απόψεις τους θα επιβάλλονται με τη βία.

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο — YRE, παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

– Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.

– Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.

– Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν – αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

– Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδακτέα ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)

– Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλιστάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις σε εθνικές γιορτές

– Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση

– Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

– Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες

– Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους

– Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

– Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξιθρησκίας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους

– Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)

– Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες

– Συσπείρωση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

– Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους

– Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών

– Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών

– Ενάντια στη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δις ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Για μια άλλη κοινωνία

– Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.

– Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.

– Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

ΕΛΑ ΣΕ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΤΗΛ.: 99190164 • E-MAIL: yrecyprus@yahoo.co.uk • ΦΟΡΟΥΜ: http://s7.invisionfree.com/YRE/